

nadaljeval, bi zaslužil, da ga več slovenskih razumnikov čita, nego ima planinsko društvo članov. Nazadnje sledita „Ziznamek potov Slov. plan. društva“ in „Imenik članov Slov. plan. društva“. Vseh članov, šteje društvo 279, med temi 2 častna in 7 ustanoviteljev. Podružnice ima planinsko društvo do sedaj v Savinski dolini, Kamniku in Radovljici.

Rezijanski katekizem. Prejeli smo od g. Loschija, ki je prevel na laščino tudi že Sketovo slovnico, to le knjižico: Dott. G. Baudouin de Courtenay, già professore nelle università di Kasan e di Dorpat: Il catechismo resiano. Con una prefazione del Dott. Giuseppe Loschi. Udine Tipografia del patronato 1894. Str. 113 mal. 8°. Cena za izvod 1 lira in 50 centezimov. — Dasi ta nova izdaja ni nič družega nego transkripcija Baudouinove, kar nam sicer kaže tudi že naslovni list, in dasi tudi uvod ne podaje nič novega, ampak je sestavljen zgolj na podlagi Baudouinovih razprav, vendar toplo priporočamo lično tiskano in opremljeno delce zlasti laščini večim Slovencem, ki se hote seznaniti z jezikom pozabljenih naših bratov Rezijancev; in to storimo tem rajše, ker vemo, da so Baudouinova dela le malokomu pristopna. Predgovor sega do 42., katekizem sam do 82. str., odtod do konca pa majhen slovarček.

Slavische Anthologie. In deutschen Uebersetzungen. Mit Einleitung von Gregor Krek. S tem se za to pot kar na kratko opozarjajo čitatelji na znamenito knjigo, ki je izšla v znanj Cottajevi »Bibliothek der Weltliteratur«, katere vsaki zvezek, trdno in lično v platno vezan, velja samo 1 nemško marko. Obširnejši razgovor, kakeršnega je tako delo vredno, priobčimo prihodnjič.

»Oesterreichisch - Ungarische Revue« (Herausgegeben und redigirt von A. Mayer-Wyde Wien.) je prinesla v letošnji 3. št. v oddelku: »Geistiges Leben in Oesterreich und Ungarn« na polčetrni str. ta-le s pisateljsko šifro P. v. R. podpisani sestavek: »Dr. Jos. Vošnjaks Gesammelte dramatische und erzählende Schriften.« Gospodu P. v. R-u smo prav hvaležni, ako namerja seznanjati nemški svet z našim duševnim napredkom. Vender bi želeli, da bi to storil v bolj splošnih, sicer ne tako podrobnih, zato pa bolj obsežnih pregledih, kateri bi podajali kolikor toliko verno sliko o našem prosvetnem položaju. S podrobnim razpravljanjem posameznih pisateljev in njih del bode i nam i Nemcem, ki se za nas zanimajo, malo ustrezno. Tudi nam ne ugaja dolgovezni, na tisto preklicano uradno nemščino spominjajoči slog in poveljiljivi, semtertja nekoliko bombastiški ton.

»Die Zeit«, na Dunaju izhajajoči tednik, ki se odlikuje po svojih treznih, preišljenih sestavkih, je prinesla v 21. in 22. letošnji številki članek: »Die Slovenen. Von einem Slovenen«, ki se ne bavi z našimi političnimi, prosvetnimi in gmotnimi razmerami tako razborito, s tako vzvišenega stališča in vendar zopet tako stvarno, da si ne moremo kaj, da ne bi svojih rojakov še posebej nanj opozorili. »Slov. Narod« je pravo ukrenil, da ga je podal svojim čitateljem v slovenskem prevodu. Po naših mislih bi čital ta članek s pridom tudi bodoči spisovatelj naše pragramatiške slovstvene povestnice, ker bi ondi našel nekoliko izvrstnih vodilnih idej in takih novih nazorov, katerim se bode nehote uklonil vzpričo njih zdrave logike.

Šesto letno poročilo podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju. Poročilo se završuje s tem-le pozivom: »Po takem smemo upati, da nam ostanejo zvesti stari podporniki, ali obračamo se tudi do drugih prijateljev slovenske mladine in narodnega napredka s prošnjo, naj blagovolijo pospeševati društveni namen. Posebno pa pozivljemo v svoje kolo bivše dunajske dijake, ki sami najbolj vedo, kako se študira v daljnem velikem mestu, kjer postaje vse vedno dražje, nekdanjih zaslužkov